

ODPŁAJCA (3) *sb m*

odpłajca (3), [**odpłaćca, odpłacca** a. odpłaćca].

o oraz końcowe a jasnej -ã-, [-a-].

sg *N* odpłajca (1). \diamond *I* odpłajcą (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Ten, kto za coś odpłaca, odwzajemnia się, nagradza; remunerator Vulg, PolAnt [w tym: komu (2)] (3) : [Salomon interpretatur retributor {(otplaczą)} Glosy II 37/1.]

a. O Bogu (3) : Abowiem te^{mv} który przyłtępuie do Bogá/ potrzebá wierzyć iż Bog ielt/ á on tym ktorzy go ílukáią/ odpłaycá ielt. *Leop Hebr 11/6 [przekład tego samego tekstu (2)] KuczbKat 195; BudNT Hebr 11/11[6].*

[*odpłaćca* czyj: iż ten pokorny [*Chrystus na sądzie ostatecznym*]/ w Máyełtaćie íwym/ będzie wielkim fędzią/ y powłzechnym odpłacćą złych y dobrych. *BiałPos 7 (Linde).*]

Synonim: oddawca.

Cf **ODPŁACLCIEL**

AL